

- Na. Kezicsókolom. Azért jöttem, hogy kérek egy újságíró ide nekem, me valamit el akarok mondani. Hívasson ki egyet, hallám újjunk le s beszéljük meg esztet, amit én mostan el akarok mondani. Na. Jólvanaké? Fizetni kellé ezétt? Na. Azé, me a pénz nem gond, értijé.

- Na. Egésséget, szerussz. Te akkor újságíró vagyé? Me meg akarom íratni, hogy ebbe a városba milyen hitván gazemberek vannak. Jó-jó, hogy tudod, me ebbe dógozol. Asztot akarom elmondani, értedé, ami ma reggel történt velem. Kófliktus, persze, kófliktusos menet vót, de azért jöttem, hogy kiírássam az újságba. Mi? Há **te azért vagy újságíró, hogy megírd asztot, amit én mondok.**

Há nem? Há mé? Há né, kifizetem, értettedé, mennyit kell fizetni? Mi? Az történt, értedé, hogy reggelibe kimenyek a házamból, s elindítottam a kocsimot, s nem indul. Ejj, mondom, valami baj van, me Németből hozattam ezelőtt egy esztendővel, s ez kell mennyen, me garancijába van, s csak akkor nem menyen, ha valaki hezzamatatott. Gondoltam, nem idegesitem fel magamot, visszamentem, megsétáltattam a kutyámat, s gondoltam, utána kerülök egyet a városba. Elég az hezza, hogyhá nem indúlt a kocsi, pedig

annak móggya s rengye szerint

le vót rároztatva s ítépeztetve, zsírúj kocsi, értedé. Osztán én bénésztam alája, hogy **hallám valami plasztikbomba föl vané szerelve réja,** me há Csíkba is gyújtogatták a kocsikot egy időbe s nekem is az a gyanúm, értedé, hogy haragosaim vannak. Mi? Hogyhogy a cikk? Há erről szól a cikk, hogy haragosom van.

- Osztán adtam egy telefont az egyik barátomnak, hogy hallám jőjjön el velem egyet kávézni, s beszéljük meg, hallám neki mi a vélleménye erről az egészről, me mostanába valami ismeretlen telefonszámokról is hívogassák a telefonomot, s asziszem, hogy tudom, hogy kikről van szó. Me amíg odaki dógosztam vót, a feleségem is monta, hogy valakik köröznek kocsival a házunk mellett, s osztán amikó hazajöttem s itt beszéltem ezzel-azzal, akkó má tiszta

s világos vót, hogy kik azok s mit akarnak. Na, asztot akarom mondani, s ezt jegyezzed, hogy itt arról van szó, hogy

valakik rejám vannak állítva,

s nekem az a véleményem, hogy olyanok állították réjám, akik meg akarnak szabadúlni tőlem. Né, nekem van [egy csomó ismerősöm](#) s barátom, értedé, sokan ismernek a városba, s [a városon túl is,](#)

s nekem megvan a kapcsolatom

[olyan emberekkel,](#)

értettedé, akiről te nem is gondólnád, hogy ÍGY vagyok velük. Nekem jöhet akárki, értedé, me én nem ijedek meg senkitől.

- Na, s hogy a szavamot ne feleggyem, osztán lementem a [haverral](#) meginni egy kávé a központba, s utána má meg is ebédeltünk a ...-ba, me ott jól főznek, s ismerem is a főnököt. S ahogy ebédelünk, értedé, há látom, hogy

az egyik muki ott ül a másik asztalnál s baszogassa a telefonnyát

, ejiszenn fénképeket csinált rólam, s osztán ott nagy hangosonn telefonálni kezdett, de énszerintem nem vót békapcsolva, kamuzott a pasas. Én osztán kértem egy kávé s átalszóltam a másik asztalhoz, hogy fogja bé a pofájját, s ne színészkedgyen, me leöntöm benzinnel s meggyújtom, s erre asztot monta, hogy köcsög vagyok, s én fogjam bé, mit mind kötekedek?

Milyen másik felet?

- Hogyhogy meg kell kérdezzed, milyen másikat? De én kifizetem, értedé, de te csak asztot írd meg, amit én neked most elmontam, értedé, te a másikkal ne foglalkozz. Hogyhogy nem téma? Há ez nem téma, ember, hogy valaki becsülletesen dógozik, s nem haggyák békinn, feszt a nyakára járnak a fináncok s mindenki, me kűdik a nyakára? Mi? **Ez neked nem téma?**

Ejiszenn te is velük tartassz?

Me szél fúvatlan nem indul, me megmonták nekem, hogy vigyázzak, me ezekkel a fírkászokkal se lehet tudni, me mikó ideállnak s mikó odaállnak, attól függ, hogy ki fizeti őket s ki áll a hátuk mögött. De engem nem érdekel, értettedé, me én úgyse adom fel s a múltkor is aszt írtatok, hogy karamboloztam s én vótam a hibás, me csak asztot írtatok, amit a rendőrség mondott. A rendőrség rosszúl tuggya, értedé, me nem is úgy vót, csak elferdítették, me utánnajártam s valaki ott intézkedett, hogy mit írjanak a pappírra. Mi van, mit mondassz? Hogyhogy nem téma? Én ma minnyá tégedet is ahajt

úgy béperellek, hogy a gagyád se marad rajtad!

Asziszitek, hogy [az ilyen bőcs firkászoknak, mind ti,](#) mindent szabad s asztot hallgassátok meg, akit akartok. Né, engem e **bbe a**

városba tisztelnék s becsúlnék az emberek,

értedé, s a kalapjukot leveszik, amikó szembejőnek az uccán vagy az úton, s én azétt mondom, hogy kifizetem, értedé, csak meg kéne írni asztot, amit én mondok. Na, nem baj, estefelé bémények én ...-hoz, s megíratom vele, ha ti nem vagytok képesek, írogassátok itt csak asztot, ami senkicse érdekel, a fotbalmeccsket s a tanácsúlést. Mé nem írtok az útakról, hogy hogy néznek ki s mér nem írnak a cigányokról, hogy mennyit lopnak?

- Na. Avval kéne foglalkozzatok, nem azzal, hogy a másik **esszetörte magát a kocsijával s a deszkárcserére szette ki a a kocsiból.**

Me ismertem asztot is, elég baja van immá. Mindenesetre esztet te még megbánod, értedé, hogy nem írtad meg, hallodé, s a balesettel kapcsolatosonn asszem, hogy hallám átalmenyek az ügyvédemhez s osztán mi ketten következőkór a törvényszéken találkozunk, ahól a szart is kiperelem belőlled s a főnöködből. Ki se mer jönni, úgyé? Na,

mennyetek el az egészen, bódogtalan firkászok,

me nem értek egy hajittófát. Kezicsókolom. Az ajtó ítt nyílliké..?